

FRANTOWSKI (1) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg m [N frantowski.] ◇ G frantowski(e)go. ◇ [pl N frantowski(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Szalbierski, oszukańczy; amatorius Cn: Szczyrze z ludźmi poštěpuy/ á nie bądź cygánem. Zániechay towarzyłtwá/ frántowłkiego cechu [...] Nie łzydź z ludźi/ [...] Nie bądź łzywym ołzułtem/ obłudnym przecherà. KlonWor 41.*

[W tytule poczytneho zbioru anegdot przyswojonych z czeskiego pierwowzoru:

Zestawienie: »Frantowskie prawa«: Res olipi Petri de Poznania Libratoris [...] Frantowskie prava InwBibl 110.]

2. *[Błazeński, dowcipny; dictiosus, facetus, festivus, iocosus, ludicer, perfacetus, ridiculus, salsus, urbanus Cn: Frántowny/ et Frántowłki/ Ludicrus, iocularis Volck Fff2.]*

Synonimy: 2. krotochwilny, kunsztowny, śmieszny, trafny, żartowny.

Cf [FRANTOWNY], [FRANTOWY]

TZ